

Hierapoliszi Apollinarisz töredéke a Húsvétről

„Az ázsiai Hierapolisz igen szent püspöke, Apollinarisz, aki az apostoli korhoz oly közel élt, a Húsvétről írt könyvében így mondja:

„Vannak tehát olyanok, akik tudatlanságból vitatkoznak ezekről a dolgokról, megbocsátható dolgot követve el; a tudatlanságot ugyanis nem elítélni kell, hanem tanításra szorul; azt mondják, hogy a 14. napon fogyasztotta el a bárányt az Úr tanítványaival, a kovásztalanok nagy napján pedig szenvedett, s úgy magyarázzák Mátét, mintha ezt mondaná, amit ők is gondolnak. Elképzelésük összeegyeztethetetlen a törvénnyel, s még úgy is tűnik, hogy az evangéliumok egymásnak ellentmondanak.” Ugyancsak ő könyvében ezt írja:

„14-e az Úr igazi pászkhája, a nagy áldozat, melyben a bárányt Isten Fia helyettesíti, akit megkötöztek, aki megkötözte az erőst, akit elítéltek, az élők és holtak bíróját, akit a bűnösök kezére adtak, hogy megfeszítsék, akit felmagasztaltak az egyszarvú¹⁴³ szarvain, akinek szent oldalát átszúrták, aki oldalából a két tisztító eszközt, a vizet és a vért, az Igét és a Lelket kiárasztotta, és akit a pászkha napján kőszírba temettek.”

(Chronicon Pascale PG 92; 80C–81 A)